

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 7. oktobra.

Neobičajno pozornost vzbudil je pred par dnevi Dunajski „Fremdeblatt“ s svojim člankom o Bolgarski. V notranjih zadevah se rečenemu listu sploh ne pripisuje pomena, ker se je že mnogokrat pokazalo, da v tem oziru ni podkovan, marveč da ga vodi le njegove prebujno nemški misleče židovsko srce. Drugače pa je v vnanjih zadevah, kajti „Fremdenblatt“ zmatra se za glasilo vnanjega ministerstva in članki njegovi o vnanjih odnošajih so nekda često osnovani, ker izvirajo od Kalnokya samega.

To je bil tudi uzrok, da je napominani članek prouzročil odmev v vsem evropskem časopisju. Saj je pa bil tudi članek po tem. Brez ozira na obligatno diplomatsko zapetost, nahtevalo se je od Turčije kar naravnost, da v svojem in v interesu evropskega miru stori to, kar jej velevala boljše prepričanje njeno, da reši bolgarsko vprašanje in položaj Koburžanov, kakor tudi razmerje mej Bolgarsko in Turčijo stalno uredi.

Čitač ta članek, spominjali smo se zadnjih delegacij, ko se je s tolikim zanimanjem oficijalno omenjala Bolgarska in izrazila nada, da bodo v tej deželi skoro nastali redni odnošaji, ko je sapa začela pihati na Koburžanovo stran. Najprej oficijalna izjava v delegacijah, sedaj pa članek v „Fremdenblattu“! Korak za korakom, vsak pa tak, da bode z veseljem vsprejet v Sofiji, kjer že davno spoznavajo in čutijo, kako se srednjeevropske vele-vlasti za mlade kneževine usodo poganjajo, kako bi bolgarsko vprašanje rade rešile, da bi se vsaj na to stran ne bilo bati nevarnosti.

Ta želja je tako intenzivna, da ni nemožno, da v tem oziru doživimo kaj nenavadnega in da se sedanja nasprotstva nepričakovano poravnajo, ker se bode na neke strani morda odjenjalo, kjer danes še skoro misliti ni. Ker ni brez pomena, čuti v tej zadevi bolgarsk glas, navajamo v naslednjem članku iz „Makedonije“ v Sofiji izhajajoče, ki slóve:

„Naša sveta dolžnost je, da od bolgarske vlade zahtevamo, da tira tako vnanjo politiko, ki najsigurneje vodi do končne zgradbe države bolgarske. Ta politika bodi pred vsem narodna. Se-

danja bolgarska vlada išče podpore v Avstro-Oger skej. Ali pa more bolgarska vlada resno misliti, da bode svoje smotre dosegla s pomočjo države, ki je zasela dve balkanski deželi in le ugodnega trenutka čaka, da jo udari do Soluna? Jasno je, da je pridobitev Makedonije glavni smoter avstrijske politike. Isto tako ne more nikomur, kdor pozna namene germanizma v orijentu, biti tajno, da hoče nemška vlada pridobiti balkanski poluotok in Malo Azijo za nemško kolonizacijo. Nemških diplomatov pretveze, da Nemčija v orijentu nema interesov, imajo le namen, pridobiti zaupnost Turčije. Ako bi se Bolgarska pridružila tripelalijanci, bi to ne bilo družega, nego volka spustiti v ovčjak. Bolgarskega naroda zdrava pamet se trdno drži prepričanja, da se more končna zgradba bolgarske države završiti le s pomočjo Rusije. To globoko prepričanje naroda bolgarskega utemeljeno je v naukih zgodovinskih in v sedanjih dogodkih. V tem nas psovanje gotovih listov ne bode motilo“.

Občni zbor „Slovenskega učiteljskega društva“ v Ljubljani.

(Konec.)

V odborovih sejah pretresovalo se je tudi vprašanje o stalni učilski razstavi v Ljubljani, o nabiru vseh knjižic za šolsko mladino za našo knjižnico, a čas nas je prehitel in morebiti bode novi odbor v teh vprašanjih mogel kaj uspešnejše delovati.

Društvenemu knjižničarju naložilo se je neprijetno breme, da se loti urejevanja društvene knjižnice; to je tudi z mnogim trudom uredil, kar je razvideti iz tiskanega imenika knjižnice.

Povodom britke izgube prestolonaslednika cesarjeviča Rudolfa kondoliral je v imenu društva dne 6. februarja predsednik visokorodnemu gospodu deželnemu predsedniku.

Na vabilo odbora za odkritje Vodnikovega spomenika udeležil se je društveni odbor korporativno te slavnosti in je položil pevcu — učitelju na spomenik venec s trakovi.

Slavnostno otvorjenje učiteljskega doma v Zagrebu pozdravilo je društvo telegrafičnim potom.

Društvo je bilo naročeno na te-le pedagogične liste: „Vrtec“, „Učiteljski Tovariš“, „Popotnik“ in „Pädagogische Rundschau“. Razven teh listov pa je imelo društvo na razpolaganje od mnogih častnih članov društva nad 20 časopisov.

Odborovih sej je bilo preteklo leto 8; razen teh priredilo je pa tudi dvakrat predavanje in sicer gosp. J. Krulec je govoril o Lavtarjevih računicah in predsednik Andrej Žumer o novi češki knjigi „Česko dítě“, katero knjigo je dobilo društvo od založnika v dar.

Zabavnih večerov je bilo 12 z različnim vsprejedom, vendar večinoma muzikalnega značaja, kar je bilo tem lažje mogoče, ker smo imeli glasovir na razpolaganje. Tudi smo imeli v poletnem času nekaj izletov, s katerimi pa zaradi slabega vremena nismo imeli posebne sreče. To je v kratkem delovanje odborovo in slavni zbor prosim, da vzame skromno poročilo blagohotno na znanje.

Tajnikovo poročilo se vzame odobrovaje na znanje in potem poroča g. blagajnik I. Tomšič o stanju blagajnice. Izmej lanskih udov je jeden (L. Arko v Sodražici) umrl, dva sta izstopila, 6 pa jih je na novo ustopilo, tako so sedaj 104. Dohodkov je bilo z lanskim ostankom vred 219 gld. 50 kr. stroškov pa 138 gld 9 kr., torej je blagajnični preostanek 81 gld. 41 kr., „Učiteljski Tovariš“ je naredil društvu to uslugo, da je društvenike, kadar je kateri uplačal društvenino, priobčeval, kar je bilo nekako potrdilo, da je uplačal. Nekateri društveniki še do občnega zbora neso plačali. Kaj se ima s temi storiti, o tem bil je daljši razgovor in konečno se je vsprejel g. Tomšiča predlog, blagajnik naj po občnem zboru zaostale ude opominja, da imajo po § 7. društvenih pravil vsaj v 3 mesecih po tem opominji, torej do novega leta uplačati društvenino. Gosp. Stegnar omenja, da se mej dohodki nahaja tudi večja vsota kot prispevek od mej letom prodanih stenskih tabel Razinger-Žumrovih. Gosp. Močnik predlaga na podlagi tega, da so ti dohodki že od leta 1880. stalna rubrika v društvenih računih in da je društvo že veliko podpore dobilo od gg. izdajateljev, naj jima zbor izreče zahvalo za to požrtvovalno delovanje za društvo, kateri predlog se z odobravanjem vsprejme.

LISTEK.

Ciganovec.

Zastoj bodete iskali po Kozlerjevem zemljevidu mesto Ciganovec, ali to temu mestu ne krati ni najmanje njegove historijske slave niti njegove sedanje znamenitosti. — Stal je stari Ciganovec že stoletja na istem mestu, kamor so ga bili posadili pri početku njegovega postanka in ravno tam še sedaj stoji in njegovi stanovniki se neso nikoli dosti menili ni za Evropo, kamo li za Ameriko, in o Kristofu Columbusu še do danes niso nič slišali, niti ne vedo, da je kedaj živel na tem svetu tak človek.

Ciganovčani so še ljudje starega kopita in ni jih nikoli še oblizal duh novošegnega liberalizma, ki kvari mladi naraščaj slovenski naše domovine in ki ne da mirno spati niti slavnoznemu doktorju dodat-kologije niti njegovim kolegom v Misianišči in okrog Misianišča.

Ciganovčani so rod zase, neka vrsta specialitete, ki ima v sebi pomešano nekaj turške in pa ciganske krvi, ki živi ob mesu, kruhu in čebuli, pa pije vino, a vode se boji in naravnost jo — zaničuje.

Ker so se svoje dni pokristijanili Ciganovčani ali točnije rečeno „simopokatoličani“ hodijo radi v cerkev in tudi k spovedi in so pobožni, nego pobožnost jim ne brani, da ne bi vsak pravi Ciganovčan barem tri sto krat na dan preklel angeljev, očeta, mater, sonce itd.

Kneza imajo svojega lastnega, njemu se brez ugovaranja pokoravajo in kar on reče, to je njihovo sveto pismo, vse drugo jih ne veže, oni so slobodni, vsak dela, kar hoče, jedino se bojijo sodnije, ki včasih z železno svojo roko seže mej nje, pograbi tega ali onega za šišak, pa ga posadi v hlad za nekoliko časa, a razen sodnije se ne bojijo nikogar.

Če umrje kateri Ciganovčan, ga vržejo v jamo in ga zagrebejo in če se porodi kateri, nosi ga babica v koritu na glavi do cerkve, kjer ga potem krstijo, če ne pade mej potom iz korita in se ne ubije, in tudi ženijo se ljudje v Ciganovci, ali samo na pol, to je Ciganovčan obeta, da bode zvest svoji ženi — samo na pol, a Ciganovčanka še na pol ne, ampak nekaj manj; če potem jedna ali druga zakonska polovica ni zadovoljna, gre tožit h knezu, ki se precej usede na sodni stol in izreče salomon-sko razsodbo: „Če torej sosed zapeljuje tvojo ženo, daj ti njegovo!“ To se navadno tudi zgodi in pravdi

je konec brez štempele. Hrabri neso bili Ciganovčani nikdar, pa ko so jedenkrat vender le morali marširati proti sovražniku in so prišli do visoke z gozdom obrasle gore, obstali so na cesti in poslali so domu v Ciganovec po dva pandurja, katera jih bodeta branila mej potom, če bi jih slučajno napali razbojniki.

Če tudi neso hrabri Ciganovčani, pametni so pač, kar so pokazali jedenkrat, ko jim je bila gromska strela cerkev upalila in je cerkev zgorela. Ko so si namreč novo cerkev sezidali, sklicali so v skupščino vse ugledneje in pametnejše Ciganovčane in jeden izmej njih, ki je bil posebno učen, povedal jim je, da zna za neko stvar, ki se zove magnet, in takov magnet bi obranil cerkev od gromske strele za vse večne čase, ko bi ga človek nataknil na vrh cerkvenega križa. Ali od kod dobiti takšno stvar, ker je v celem Ciganovci ni dobiti v nobeni štacuni? — Poslali so torej deputacijo k tistemu človeku, ki zna telegrafovati in prosili so ga, da jim priskrbi in nabavi tak magnet, ki bode branil in čuval njihovo cerkev od gromske strele. Mož učen jim je oblubil, da jim rad priskrbi strelovod in celo glede cene so bili že na čistem, a ko je bilo že vse gotovo povzdigne glas jeden izmej najuglednejih Ciganovčanov

Mej stroški se nahaja večja vsota za vsprejem, prenočevanje i. t. d. za vnanje zborovalce pri prvem občnem zboru „Zveze“ slov. učit. društev — in prispevek za društveno stanovanje, katero deloma Ljubljanski udje posebej plačujejo. Glede uplačevanja društev omenja g. Močnik, naj se društveni opozore, da se najlože uplačuje, ako društvenik takrat, ko pošlje društvenino za vdovsko društvo, priloži še 1 gid. za učiteljsko društvo.

Pregledovalcem računov se izvolijo gg. Galle, Josin in Kavčič.

Knjižničar g. F. Kokalj poroča, da je vso knjižnico na novo uredil in napravil dva nova zapisnika, abecedni in stvarni. Jeden zapisnik se je tudi dal natisniti ter ga razdeli mej navzoče ude. V tem zapisniku se nahaja tudi red za izposojevanje. Če ima kak vnanji član kako knjigo si izposoditi mu je treba samo številko iz zapisnika naznaniti.

„Učiteljski Tovariš“ se naprosi, da v prihodnje poleg imen onih članov, ki so uplačali društvenino, priobčuje tudi prirastke v knjižnici in kadar bode treba, se tiskanemu zapisniku doda še prirastek. G. Kokalj izreče zbor zahvalo za njegov trud in njegovo požrtvovalnost.

Pri točki „posamezni nasveti“ stavi in utemeljuje g. Razinger predlog, naj zbor imenuje svojega rednega člana gosp. prof. A. Nedvč da za njegove zasluge za društvo in za slovensko učiteljsko sploh svojim častnim članom, kateri predlog se z vsestranskim odobravanjem soglasno vsprejme in za izvršitev tega sklepa pooblasti odbor. Gospod Močnik učiteljsko gorko priporoča učiteljsko vdovsko društvo in želi večje zanimanje za to društvo. Ko se mu g. predsednik zahvali za njegovo brezsebično skrb glede tega društva in omenja, da se bode odbor domenil z „Zvezo“ glede vzajemnega postopanja za regulovanje plač, sklene zborovanje s trikratnim slavlakcem na presvetlega cesarja. V odbor so bili voljeni dosedanji odborniki in kot nov odbornik g. F. Bahovec.

Potem je zboroval upravni odbor „Zveze“ slov. učiteljskih društev.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. oktobra.

Člani osrednjega državnoborskega kluba hočejo zopet ponuditi vodstvo knezu Liechtensteinu. Ko bi ga prevzeli ne hotel, pa nameravajo ustopiti v Hohenwartov klub.

V češkem deželnem zboru bodo baje osnovali posebni kmetski klub, katerega namen bode pred vsem ukrepati, kako bi se bolje branili interesi kmetkega stanu. Podoben klub bodo baje osnovali tudi v državnem zboru. — Deželni zbor ne začne meritoričnih del pred 1. dnem novembra, ker bodo hude debate zaradi verifikacije volitev. Deželni zbor bode najbrž zavrgel volitev Mladčeha Julija Gregra. Po verifikaciji volitev bode se pa začelo posvetovanje o adresi na cesarja in o budgetu.

Veljava zakonu, s katerim se je bila suspendovala nezavisnost sodcev na Hrvaškem, je potekla. Sedaj so sodci v Hrvatskeji zopet nezavisni.

in reče: „Ali gospod! tisti magnet mora biti takov, da ne bo strela vanj udarila!“ Telegrafski naobražen mož nato: „Baš mora takov biti, da bode strela udarila vanj, magnet mora celo strela nase potegniti.“ Ko so Ciganovčani te besede slišali, zaključili so jednoglasno: da ne trebajo in da nečejo imeti na svojej cerkvi takega magneta, ki bi strelo nase vlekel, ampak takega hočejo imeti, ki bode strelo od cerkve odbijal, in tako se je tudi zgodilo, da še dandanes stoji cerkev v Ciganovci brez magneta.

Čeravno sem že gori omenil, da Ciganovčani ne pijo vode, ampak le vino, ipak so trebale njihove krave vode za pitje in to jih je napotilo, da si izkopajo bunar, in to sredi Ciganovca. Počeli so kopati, a pri tem delu so toliko zemlje izvlekli, da niso vedeli kam ž njo. Zopet so se skupili in zaključili so nekaj, kar so tudi izveli. Zunaj Ciganovca jedno uro hoda so izkopali veliko jamo in v to jamo so izvozili iz mesta vso tisto zemljo, ki so jo izkopali iz novega bunarja.

Po svetu ne hodijo Ciganovčani nikamor in ni jim poznat izraz: „Križem sveta“; če ipak kedaj katerega osoda zanese v tuji kraj, se gotovo že v jednem tednu povrne nazaj, kakor tisti naš Jurček, ki je bil šel na ptuje. Samo jedenkrat sta bila iz-

Vnanje države.

Regentstvo srbsko stavilo je nekda kraljici srbskeje sledeče pogoje: 1. Natalija mora priznati brezpogojno ločitev njenega zakona. 2. Vsako leto sme le dvakrat na 8 dni priti v Belgrad, ker se je tudi Milan zavezal, da le tolikrat pride. 3. Pri shodih bivše kraljice s kraljem Aleksandrom more biti prisoten kraljev izgojitelj Dokič. 4. Natalija mora priznati, da je s tem kraljičino vprašanje končno uravnano. Da kraljica s takimi pogoji ni zadovoljna, si lahko mislimo. — Načelnik liberalne stranke Avakumović misli predlagati v skupščini, da naj se bivši ministri Piročanac, Garašanin, Petrović in Rakič postavijo na zatožno klop. V zadnji radikalnej skupščini je bil kralj Milan zabil, da se ni stavljal tak predlog.

Rusija je minoli mesec jako pomnožila vojaščino ob rumunseji meji. Iz tega seveda nekateri listi sklepajo, da hoče kmalu začeti vojno. — Na željo kneza črnogorskega Nikolaja I. osnovali bodo v Moskvi črnogorski samostan, v katerem bodo stanovali v Rusiji bivajoči črnogorski redovniki in semeniščniki. Stroške za ustanovitev tega samostana plača mesto Moskva.

Rusiji nasprotne velevlasti si jako prizadevajo, da bi pregovorili Turčijo, da prizna Koburžana za kneza bolgarskega. Posebno Anglija močno priganja Turčijo, da naj tako pospeši rešitev bolgarskega vprašanja. V Carigradu pa še vedno omahujejo, ne vedoč na katero stran bi se nagnili. — Ministerski svet turški je sklenil v poslednji seji, da se uvedo v Armeniji nekatere lokalne reforme, posebno pa naj se bolje uredi policija. Nameravane reforme pa ne bodo zadovoljevale Armencev, naj bi Turki tudi imeli resno voljo jih izvesti.

Koncem tega meseca bodo po vsej Italiji volitve v provincijalne in občinske zastope. Volilna borba bode posebno v večjih mestih jako buda. V nekaterih mestih so že zmerni liberalci sklenili s konservativci in klerikalci kompromis proti radikalcem, v drugih so se radikali in liberalci zavezali proti klerikalcem. Vlada se v volilne agitacije nič ne meša.

Drugi mesec otvori se katoliško vseučilišče v Washingtonu. Papeža bode pri slovesnem otvorjenju zastopal poseben odposlanec in rektor plemenitaške duhovne akademije v Rimu msgr. Satelli, ki je prijatelj rektorju novega Washingtonskega vseučilišča msgr. Keane-u.

Dopisi.

Iz Poddrage 6. oktobra. [Izv. dop.] —

Gospod urednik! Preprijetna dolžnost dvorljivosti veže občino Poddrasko usprejeti na svoje rame težki križ, katerega sta „Slovenec“ in „Danica“ Vam in cenj. „Slov. Narodu“ naložila za to, ker je poslednji poročal neskaljeno resnico, ki menda res kedaj v oči kolje. Neradi in le prisiljeni delimo s tema dvema orjakoma junaški mejdan; gluhi molk na ne baš izbrane persiflaže, koje smo v tej zadevi v „Slovenca“ in „Danici“ čitali, vzbuniti bi utegnil mäsrikoga. Zato odgovarjamo, toda odgovor omejili bodemo le na stvar, ker ne želimo izzivati bojovitih filipik in ker bi radi v prijateljstvu in ljubezni „Slovenca“ in „Danici“ podali roko v slovo!

„Slovenec in Danica“ pišeta o nekaterih hujskačih in zapeljivcih. Temu nasproti moramo konstatovati, da pri nas ni nekaterih, nego stojimo ves čas vsi v jednej vrsti, in ako si je prebivalstvo odbralo iz svoje srede nekaj mož, da bi je zastopali, niso še zato ti možje zapeljivci, ka-

ostala dva Ciganovčana delj časa od doma, kar se je zgodilo takole: Slive so bile obrodile v Ciganovci in iz sliv, kakor veste se dela dobra slivovica. Dva Ciganovčana, imenoma Kaludjera in Burmudija zapregla sta vsak svojega konja in vozila sta v mesto slivovico na prodaj. Denarjev nesta imela, samo je imel Kaludjera v svojem žepu groš. Ko sta dospela jeden kilometer daleč od Ciganovca, rekel je Kaludjera, tisti, ki je imel groš, Burmudiju: „Komšija! dam ti groš, daj da se napijem!“ Radostno je segel Burmudija za grošom, a Kaludjera se je pošteno napil slivovice. Gresta zopet nekaj časa, kar najedenkrat obstoji Burmudija, da groš Kaludjeri in se tudi napije, zatem se je groš redom selil iz žepa Kaludjere v žep Burmudiji in tako naprej, dok sta napokon oba prišla v mesto s praznim sodčekom. To še ne bi bila največa nesreča, nego v mestu je nastalo mej njima vprašanje, čiji je zdaj groš, vsled česa sta se sprla Kaludjera in Burmudija in potokla tako, da je oblastvo imelo ž njima posla. Pomirila sta se zopet, ko sta oba sedela v luknji, od koder sta izišla boljše prijatelja kakor sta bila preje, nego sta počela trgovati in srečno ste se povrnila nazaj v Ciganovec oba: Kaludjera in prijatelj njegov Burmudija. Spectabilis.

kor tudi nema prebivalstvo še „kapusovih glav“ zato ker je pisatelja teh vrstih v to zastopstvo volilo kakor se je nekda nekje nek vroč gospod, ki pa menda nema še tonzure, milostno izjaviti blagovolil.

Istina je, da so bile naše prošnje za odcepjenje od St. Vidskega vikarjata „večetne“, istina da se neso hotele uslišati, istina, da so se nam pred par meseci „črno na belem“ dale velike obljube, ki so se pa zlo za nas izvrševale, kakor bomo pozneje dokazali in istina je, da se nahaja v Ljubljani nek „Poncij“, ki je mojega tovariša v zastopu, prosečega, da bi ločitev pospeševal, nedavno — kakor pravimo — uljudno skozi vrata pognal. Istina je nadalje, da smo morali St. Vidskemu g. Vikarju ne „nekaj“, nego kolikor je od nas zahteval, bere dati, kakor je tudi istina, da se je St. Vidski g. vikar le tedaj za nas brigal, kadar je bilo treba berače po bero poslati, kajti — navedem tu samo jeden slučaj, ki je v tesnej zvezi z upitjem „katoliškega“ časopisja — Poddraska šola videla ni nikedar St. Vidskih gg. vikarjev v slučajih, ko nismo svojega duhovnika imeli, in nikdo ni pripravljaj šolskih otrok za prejemanje svetotajstev, dokler nismo v dveh ali treh letih kakega beneficijata priberali. In vender se nam je povsodi zatrjevalo, da je St. Vidski g. vikar naš jedini in pravi Melkizedek ter da vzdržujemo svojega beneficijata radi „luxusa“, ne pa iz potrebe; in vender se predrznjejo potem še taki gospodje rēzonovati; kako nam je verska šola krvavo potrebna. — Skoro da res!

Neistinito je, da „nekateri“ ne morejo počakati postavne določbe, da bi se zadeva uravnala. Istina pa je, da je prebivalstvo očitalo tem „nekaterim“, da so se dali č. g. kanoniku Klunu ujeti, kar se je iz tega le izvajalo. Istodobno, kakor so se nam obljube glede ločitve dajale, obravnaval je prevz. ordinarjat v zadevi popravljanja zvonika v St. Vidu, in istina je — naj se je potem godilo za kulisami, kar koli je hotelo — da se je Poddrasane sililo z razsodbo k donašenju za popravljenje tega od „strele božje“ deformovanega zvonika. Vsekako čudna dvoličnost, ki je tudi zastopu vero omajati morala. Vrh tega prišla je hitro za tem razsodba glede bere, s katero nam je vis. c. kr. vlada vsa pota zaprla. Mi smo bili in smo še vedno prepričani, in z nami ves svet, ki razmere pozna, da se nam krivica godi, le duhovščina nam je usiljevala vero, da le mislimo, da se nam krivica godi, v istini da je baš obratno. Iz tega — podrobneje se v stvar do sile ugloabili ne bodemo — pouči se lahko „Slovenec“, kedo je hujskač, kaj je neumestno in kaj obsega pojem „ostudno“, kateri je v svojem času rabiti blagovolil. „Danica“ pa prihrani si blagovoljno svojo propoved za one katoličane, katerim bodemo mi tudi še kot „pravoslavni kristjani“ v posnemovalen vzgled, in v slovo kličemo ji brez „krampa“ v roki: žene jeruzalemske! ne jokajte se nad nami, nego nad seboj in svojimi otroci!

Konečno povabimo še g. vikarja Demšarja, da pride prej ko prej — obrok je razsodbi že potekel — po prisojeno mu bero, in g. vitez Schwarz učakal je že dolgo zaželeno veselje, da bode katoliški duhovnik nezasluzeno bero v spremstvu bajonetov po Poddragi pobiral. Poddrasani hočemo namreč brez v nebo upijocih grehov v pravoslavje prestopiti. Toda svetujemo mu, da prinese seboj mernik, ki ne bode meril 3/4 l. več, ugo bi moral, kar se je pokazalo pri tem, ki smo ga mu baš pretekli dni konfiskovali in na katerega se je po izpovedbi beračev 40 let merilo. Sicer mu je pa okr. glavarstvo dovolilo tudi tega rabiti, ker to ni „javna mera“ in bodo vsled tega kazenske posledice izostale! — Srečni ljudje! — Ivan Božič.

Pisma iz Pariza.

(Piše A. Bezenšek.)

XX.

22. avgusta.

(Louvre.)

Najstareja kraljevska palača v Parizu znana je po celem svetu pod imenom „Louvre“. V njej so stanovali francoski vladarji skoro zaporedoma tri sto let. Dan današnji služi za muzej, kateri je največji in najvažnejši na Francoskem ter sam po sebi takorekoč objemlje jedno celo razstavo.

Vsa poslopja Louvra in Tuilerij zajedno z notranjimi dvorovi pokrivajo 195.000 metrov prostora, tako da predstavljajo največjo palačo v Evropi. Stavba je izdelana v renesančnem slogu, pr-

vemžna Francoskem. Ime prihaja baje od besede „lupara“, to je volčja koča, kakeršna je po starih nezanesljivih sporočilih stala za Merovingov na tem mestu. Zanesljiva sporočila začnemo s trinajstim vekom. Leta 1204 obnovil je Filip Avgust star stelp, ki je stal tam ter mu pribavil jak grad, da se more iz njega braniti obrežje reke Seine, a tudi strahovati mesto samo. Nadalje hranili so v njem državni zaklad in napravili državno ječo.

Karol V. (1364—80) preustroji je Louvre v kraljevo rezidencijo, a ni ostal v njem mnogo časa. Potem se je začel grad opustoševati, dokler je Franc I. sklenil obnoviti ga ter je v ta namen poklical umetnike iz Italije. Smrt ga je prehitela prej nego je mogel zvršiti. Henrik II. je nadaljeval obnavljanje. Po njegovi smrti se je preselila v Louvre vdova Katarina Medici. Ta je začela zidati blizu do svoje palače drugo, imenovano Tuilerije. Henrik IV. je hotel zjediniti ti dve palači, ter je dal postaviti mej njima galerije. A to je bilo samo za šilo in ni dobro sodilo k obema stavbama. Ljudevit XIII. in XIV. sta storila dosta za notranje okraševanje teh palač. Potem je spet prišla doba, ko so čisto zapustili obe stavbi, tako da sta bili kakor stara podrtina, v kateri je gneznila razna dvo- in štirinožna nesnaga. Še fasade niso poštediti, nego so prilepili do nje neznatne hiše in hleve. Za to, kar se je godilo znotraj, se ni nikdo brigal, celo krov so pozabili popraviti, tako da je bilo vse pristopno dežju in snegu. Ljudevit XV. dal je zapoved, da se Louvre očisti, ali ni mnogo koristilo, dokler se ni konzulat po uničenju kraljevske vlasti energično poprijel, da odstrani znotranjo in zvonanjo nesnago popolnoma, da napravi iz Louvra muzej, v katerem so hranili zaklade umetnostij, ki so jih nagrabili v italijanskej vojni.

Napoleon I. hotel je zupet po starej ideji francoskih kraljev Louvre zjediniti s Tuilerijami. A ker stoje te stavbe v neravni liniji, bilo je težko. Tudi so se nahajale mej njima druge mestne hiše. Te so vendar odstranili ter na izpraznjenem mestu postavili slavolok v spomin cesarjevih zmag. Znatno del galerij, ki bi spajale severno krilec jedne palače v drugo, bil je postavljen, a južni bil je komaj začet, ko je palo carstvo Napoleonovo.

Napoleon III. je nadaljeval delo prvega soimenjaka, a skonceno je bilo l. 1868. Od časa Napoleona I. služil je Louvre samo za svrhe znanosti in umetnosti. Tisti oddelek, v katerem se je hranila bogata knjižnica, zažgali so komunardi ob enem s Tuilerijami, a druge še bogateje oddelke so rešili požara sami uradniki istega zavoda. Tako se je po sreči ohranila ta bogata zbirka nenadomestnih izdelkov umetnostnih od različnih narodov in časov.

Sledeči pregled lourskih muzejev naj vsaj deloma nadomesti podroben opis, kateri bi moral obsezati — celo knjigo — cel zvezek. Prizemno se nahajajo: 1. Muzej asirskih in feniških kipov; 2. egiptski muzej; kiparstvo srednjega veka in renesance ter kristijanske in židovske starine; 4. moderni kipovi v šestih dvoranh; 5. zbirka bakrorezov; 6. muzej starodobnih kipov v štirih dvoranh. V prvem nadstropji so: 1. Muzej manjih egiptskih starin; 2. etruščanske in grške starine; 3. collectio Campana, etruščanske in grške posode ter Pompejske starine v 13 dvoranh; 4. sedem dvoranh raznih starin kaldejskih in drugih; 5. muzej drobnih predmetov od slonove kosti, lesa, alabastra, stekla, kristalov, miniature, bižuterije, dragocenosti itd. v devetih sobanh; 6. muzej risanja; 7. dvorana starega brona; 8. zbirka la Caze raznih slik; 9. muzej slik v najstih dvoranh. V drugem nadstropji: 1. Dopolnitelna zbirka slik v treh dvoranh z modernimi proizvodi; 2. pomorski muzej v 14 sobanh obseza vse predmete, ki se potrebujejo pri vožnjah po morji ter etnografski muzej.

Da bi mogel človek vse to pregledati, trebalo bi več tednov. A ker mi je ostalo časa samo dva dni pred svojim odhodom, obiskal sem samo muzej starodavnega kiparstva in galerijo slik. O njih bom torej v teh pismih nekoliko povedal, pustivši drugo za kako novo priliko, ako Bog dá, da zopet vidim Pariz. (Koniec prih.)

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Gospod Leopold Bela r, nadučitelj in voditelj II. mestne deške šole na Cozovem Grabnu, dobil je povodom svojega umirovljenja zlati zaslužni križ.

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani) imelo je predvčeršnjim v „mestni hiši“ redno glavno skupščino, ki je pa le malo časa trajala, ker se je po 2. točki dnevnega reda sklenilo, da se ostali dnevni red ne reši, ampak preloži do prihodnje glavne skupščine. Ko je načelnik g. dr. Papež z daljšim nagovorom otvoril skupščino, razložil je odbornik g. dr. Majar o potrebo izpremembe §. 7. društv. pravil ter potem nasvetoval v imenu odbora, naj rečeni paragraf odslej slóve: „Poslovno leto teče s koledarskim letom. Redna glavna skupščina se snide vsako leto januarja meseca, itd.“ Skupščina je temu soglasno pritrdila in odobrila tudi nadaljnji predlog, da naj se poročila o dosedanjem društvnem delovanju, sestava proračuna in volitve odlože do prihodnje redne skupščine v januarju meseci. Še po malih nekih premenah pravil se je na to završilo zborovanje.

— (Društvo „Študijski“) Pravila tega društva zaradi nedostatkov še niso potrjena.

— („Brusa“) izšla je 19. številka. Vsebinska Prvi poljub. Pesen. — O gobah in glivah. — Gratzjada. — Šolska vizitacija. — „Prv pism“ iz Velke Doline. — V Karlovih Varih. — Iz Abdere. — Kalanova železnica. — Izidorja Muzloviča premišljevanja. — Istrske brusijade. — Telegrami. — Drobiž. — Zabavna naloga.

— (Krajcarska družba za „Národní Dom“) opozarja vse one poverjenike, katerim je poslala v razprodajo knjižice „Slava Vodniku“ in kateri je o uspehu razpečevanja omenjenih knjižic še niso obvestili, naj to prav kmalu store, da bo vedela, pri čem da je. Povoljne odgovore imamo razen Ljubljane doslej še iz Radovljice, Št. Jurja pri Kranji, Kamnika, Dobrove, Litije, Krškega, Koborida, Št. Jerneja, Ribnice, Logatca, Postojine, Trnovega, Žužemberka, Ptuja, Celovca, Planine, da ne imenujemo nekaterih krajev, v katere so šle posamezne knjižice vsled naročila. Izvestno tudi ostali gospodje poverjeniki pošljejo kmalu ugodnih poročil. Knjižice so tako priročne in umestne, da zares ustrezajo zelo raznovrstnim namenom: šolskim in národnim, zabavnim in poučnim.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj bila je prva predstava v tej sezoni in reči smemo, da je bil začetek vseskozi izredno dober. Veseloigra „Vodno društvo“, ki jo je češki spisal dr. Jos. Štolba, spada mej one redke dramatične proizvode, ki od konca do kraja vedno jednako zavzamejo poslušalcev pozornost. Dejanje, vzeto iz malomestnega življenja, riše nam v krepkih potezah vse one malenkostne in iz zavisti in sebičnosti izvira-joče spletke in obrekovanja, ki kužijo javno življenje v marsikaterem malem mestu in kateri mnogokrat preprečijo marsikatero dobro podjetje. Župan Razpotnik, svetovalec Čelar, gospa Cebinova, kajžar Rakec in drugi so prav malomestni tipi. Poleg njih sta jednako dobro pogojena: samopridni inženier Cirkel, kateremu je zakon le „človeška razvada“, ki pa hipoma premeni to svoje mnenje, začuvši da ima gospodična Emilija toliko tisočakov pod palcem, in idealno misleči inženier Sever, ki Boženko ljubi in snubi zaradi nje same. Izvrstna figura je posestnik Zelenec, ostanek iz nekdane patrimonijalne dobe, s svojimi birokratskimi navadami, kateri kot predsednik gospodarske družbe osnuje „vodno društvo“ in je mej vsemi malomeščani še najodličnejša prikazen, dasi tudi njega nekoliko kazi hlepenje po odlikah in svetinjah. Ostale osebe so se pisatelju vse jako posrečile, posebno dobro zadeta je mladostna, šele razcvetajoča se Boženka, in kakor deželna inženierja zastopata vsak svoje načelo, tako je tudi kontrast mej naivno Boženko in njeno teto Emilijo prav srečno pogojen. Prizori so kratki, hitro menjajoči, dialog živahen, dovtipen in primeren vsakokratnemu položaju, posebna prednost igre pa je še ta, da poudarja važnost lepega spola v družbinskem in javnem življenju in toplo apeluje na narodnih dam domoljubna čustva. Dobra igra ugodno upliva na igralce, in to je tudi bilo včeraj. Začetkoma opažali smo sicer nekoliko negotovosti, a čim dalje se je igra razmotavala, tem gladkeje je šlo, vse osobe je z vidnim veseljem igralo in predstava je nenavadno prijala. Kar se tiče posamičnih oseb, omeniti nam je, da je gpdč. Gostičeva za ulogo Boženke kakor ustvarjena, gospa Zvonarjeva kot Avrelia Cebinova bila je izvrstna in videli smo včeraj prvič, koliko jej je koristilo bivanje v zlati Prahi. Gospodična Nigrinova (Emilija) je vrlo sodelovala. Izmej gospodov imenovati nam je prvega g. Sršena. Njegov Zelenec bil je izboren.

Gosp. Borštnik imel je malo ulogo, a skazal se je mojstra. Gospoda Danilo (Sever) in Slavko (Cirkel) ugajala sta, kakor vselej, prav dobro. Tudi manjše uloge bile so v dobrih rokah in nam je v tem oziru imenovati gg. Perdana, Verovšehja (urednik „Našega Vestnika“), Selarja, Šturma in Lovšina. Glede prevoda čestitati nam je gospodu Fr. Gestrinu in hvaležni smo mu, da nam je to igro poslovenil. K splošnemu uspehu pripomogla je precej tudi vojaška godba 17. pešpolka, ki je izpolnjevala presledke mej akti. Gledališče bilo je polno in bode izvestno tudi pri te igre re-
prizi.

— (Sokolov „jour fixe“) preteklo soboto bil je tako dobro obiskan, da je v čitalnični restavraciji skoro prostora primankovalo. Razen krepkega pozdrava g. drd. Tekavčiča, omeniti nam je lepih dvospevov gospodične Hribarjeve in gspdc. Pavličeva in komičnega prizora (gg. Glinšek, Perdan in Jeršek), v katerem se je sarkastično dokazovala potreba italijanske v Ljubljani in je g. Perdan v dobro osoljenih kupletih kritikoval Ljubljanske razmere. Prve napitnice veljale so g. dr. J. Dereaniju, ki je ta večer iz Kamnika došel in je vsem bratom Sokolom posebno priljubljen. Potem je sledila cela vrsta napitnic. Govorili so, napivali in odpivali gg. I. Hribar, dr. Dereani, Noli, dr. Triller, Rosina (starosta Dolenjskega Sokola), dr. Tavčar in dr. Zabavo pomnoževala je vrla vojaška godba in petje. Reditelja prihodnjemu Sokolskemu večeru sta gg. dr. Triller in A. Bezenšek.

— (Iz Postojime) se nam piše: Nedavno ste poročali, kako so nepričakovano prišli žandarmi na Razdrto in toliko ljudij od najnujnejšega dela na polji napotili v Postojino, kjer so se na dolgo in široko zaslišali pri okrajnem glavarstvu. Šlo je namreč za to, dognati, da se je pri nekeji priliki na Razdrtem pela ruska himna. No preiskava, zaradi katere je iz Ljubljane semkaj prišel g. vladni svetnik Dralka, je pokazala, da se ruska himna na Razdrtem ni pela in da je famozni g. Kautschitsch igral jako žalostno ulogo, kajti napravil je ovadbo, da se je pela ruska himna, katere niti ne pozna, ker je še nikdar čul ni. Želeti bi se pač smelo, da bi se na taci h poštenjakov ovadbe ne jemalo ozira ter da bi davkoplačevalci vsaj pri delu na polji imeli mir.

— (Povabilo) k zborovanju okrajnega učiteljskega društva, katero bode 24. oktobra t. l. ob 2. uri popoldne v Kamniški šoli s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnika. 4. Prosto risanje. (Poročevalec g. Burnik.) 5. Določitev kraja prihodnjemu zborovanju. 6. Prosti nasveti.

— (Učit. društvo za Sežanski okraj) bode zborovalo dne 17. oktobra t. l. ob 10 uri popoldne po sledečem vsporodu: 1. Verifikovanje zapisnika. Praktičen pouk v III. razredu. 3. Predavanje iz vzgojeslovja. 4. Predavanje iz sadjarstva. 5. Volitev delegatov k občnemu zboru „Zaveze“. 6. Razni nasveti.

— (Za dijaško kuhinjo v Mariboru) so darovali: gosp. Dav. Meško, župnik pri Kapeli 4 gld 50 kr.; g. prof. dr. Josip Pajek 10 gld., gospod Jan. Vraz, kaplan v Rogatci 1 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 7. oktobra. V krogih, Nata-
liji blizu stoječih, se zagotavlja, da je kraljica sklenila, da se ne bode udala nobeni eventualnosti in da nikakor ne bode opustila svoje pasivnosti. Kraljica sklicuje se na to, da bi zahtevala, naj svoje bivanje v Belemgradu časno omeji, kratila njene državljanske pravice ter pomenjala premembo ustave, za kar mala skupščina ni kompetentna, ker se nova ustava pet let ne sme premeniti.

Pariz 7. oktobra. Oficijalno se ob izidu ožjih volitev javlja: Izvoljenih 124 republikanov, 45 opozicijskecev. Izid 9 volitev še ni znan. V novi zbornici bode 362 republikanov, mej njimi 236 zmernih, 126 radikalcev in 205 opozicijskecev, mej njimi 100 royalistov, 58 Bonapartovcev in 47 Boulangistov.

Razne vesti.

* (Poneverjenje.) Iz Solnograda se 4. t. m javlja: Poštni praktikant Ferko pl. Nagel poneveril je nedavno na tukajšnji pošti več stotakov

ter pobegnil. Danes so ga pa našli blizu Unkena ustreljenega. Nesrečni mladenič, član jako imovite obitelji, si je najbrž sam končal življenje.

* (Nezgode na železnici) V Pontgenilu pri Malagi v Španiji skočil je 2. t. m. po poškodovanem železničnem nasipu hitro vozeči osebni vlak s tiru. Nad 30 oseb je smrtno ranjenih. V Frankobrodu o. M. je pa 4. t. m. na osrednjem kolodvoru ob polu dveh zjutraj iz Kolonja po hesenski Ludovikovi železnici došli brzovlak zavozil z vso silo v kolodvorsko poslopje, ker so se pri zadnjem vozu poškodovale zavore. Stroj udril se je 6 m daleč v poslopje in se spredaj popolnem zdrobil. Dva potnika sta ranjena.

* (Zahvalna pesen—razžaljenje časti.) Na Korenu pri Lipskem toži zdaj zaradi razžaljenja časti neka obitelj hišnega gospodarja, ker je postal te dni po godce, da so, ko se je selila iz njegove hiše brez prenehljaja godli zahvalno: „Hvala bod' gospod' Bogu!“ — Pri nas bi bil gospodar za odhajajočo, neljubo stranko pokadil z ajdovico, kar bi bilo isto tako dalo povod pravdi razžaljenja časti.

Darila za „Narodni Dom“.

XXXIII. izkaz „Krajcarske Družbe“.

Prenesek . . . 7678 gld. 09 kr.
Mesečni doneski za avgust; plačali so gg.:

I. Hribar, dr. A. Moschë, Franja Ravni- har, Ferd. in Fr. Ks. Souvan, dr. Ivan Tavčar in I. Vilhar, vsak po 5 gld.	35	—	—
Dr. A. Ferjančič, A. Globočnik, I. Go- gola, Fr. Kolman, I. Murnik, I. Per- dan, M. Pleteršnik, pl. U. Trnkoczy in dr. J. Vošnjak, a 3 gld.	27	—	—
Dr. K. vit. Bleiweis, dr. Fr. Munda, V. Rohrman in Fr. Soss, a 2 gld.	8	—	—
A. Bayr, J. S. Benedikt, A. Benkovič, O. Detela, P. Drahsler, Fr. Gerbič, dr. V. Gregorič, I. VI. Hráský, Drag. Hribar, dr. A. Jarc, I. Knez, E. Lah, G. Pirc, K. Pleiweis, L. Robič, S. Rutar, I. Slatnar, J. Svoboda, dr. K. Triller, Fr. Wiesthaler, T. Zupan, dr. Fr. Zupanc, Dr. Žagar in I. Žitnik, a 1 gld.	24	—	—
A. Bartel, V. Borštner, J. Geba, J. Pich- ler, L. Pintar, K. Pirc, dr. I. Svetina, I. Šubie, A. Tavčar in Fr. Trtnik, a 50 kr.	5	—	—

Za prodane knjižice „Slava Vod-
niku“, in sicer:

Ribnica	7	05	—
Bistrica-Trnovo	5	—	—
St. Jurij-Cerklje-Preddvor	1	50	—
Bolec-Koborid	5	—	—
Gorica	3	10	—
St. Jernej Kostanjevica	8	—	—
Krajcarska družba na Vrhniki (poverje- nika gg. Verbič in Komotar) ost. knj. št. 318	6	—	—
Krajcarska družba v Ljubljani (poverje- nik E. Lah) ost. knj. št. 6	2	29	—

Mesečni doneski za september;
plačali so gg.:

I. Hribar, dr. A. Moschë, Franja Ravni- har, Ferd. in Fr. Ks. Souvan, dr. Ivan Tavčar in I. Vilhar, a 5 gld.	35	—	—
Dr. A. Ferjančič, A. Globočnik, I. Go- gola, Fr. Kolman, I. Murnik, I. Per- dan, M. Pleteršnik, pl. U. Trnkoczy in dr. J. Vošnjak, a 3 gld.	27	—	—
Dr. vit. K. Bleiweis, dr. Fr. Munda, V. Rohrman in Fr. Soss, a 2 gld.	8	—	—
A. Bayr, J. S. Benedikt, A. Benkovič, O. Detela, P. Drahsler, Fr. Gerbič, dr. V. Gregorič, I. VI. Hráský, Drag. Hribar, dr. A. Jarc, I. Knez, E. Lah, G. Pirc, K. Pleiweis, L. Robič, S. Rutar, J. Svoboda, dr. K. Triller, Fr. Wiesthaler, T. Zupan, dr. Fr. Zupanc, Dr. Žagar in I. Žitnik, a 1 gld.	23	—	—
A. Bartel, V. Borštner, J. Geba, J. Pich- ler, L. Pintar, K. Pirc, dr. I. Svetina, I. Šubie, A. Tavčar in Fr. Trtnik, a 50 kr.	5	—	—

Skupaj 7913 gld. 03 kr.
Vsem poštovovalnim in vstrajnim poverjenicam in
poverjenikom, podpornicam in podpornikom, ki so na ta
ali oni način pripomogli k zgoraj označeni svoti, odkrito-
srčno zahvalo, združeno z željo, da tudi v prihodnje krepko
vstrajajo z nami.

V Ljubljani, dne 5. oktobra 1889.

Odbor „Krajcarske družbe“.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 5. oktobra.

V Trstu: 87, 35, 82, 46, 17.
V Linci: 49, 63, 67, 41, 32.

Tuji:

6. oktobra.

Pri **Malléi**: Engel, Smeibidel, Uhlman, Silberknopf,
Friedrich z Dunaja. — Arko iz Zagreba. — Leuschner iz
Brna. — Auš iz Sežane.
Pri **Sionu**: Schäffer iz Beljaka. — Mathes iz Ce-
lovca. — Korbar iz Stubice. — Kurthaler iz Domžal. —
Taaks iz Bremena. — Mitterkreutter iz Beljaka. — Tallian
iz Strenperga. — Kornitzer z Reke. — Prešern iz Celovca.
— Rosina iz Rudolfovega.
Pri **južnem kolodvoru**: Galič iz Postojne. —
Bacher z Bavarskega. — Zaruba iz Budimpešte. — Löwen-
thal z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dne 5. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh pevojen, kgr.	55
Rež,	5	Surovo maslo,	50
Ječmen,	4 33	Jajce, jedno :	3
Oves,	3	Mleko, liter	8
Ajda,	5	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	4 66	Teleče	60
Koruza,	5	Svinjsko	60
Krompir,	2 57	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec	35
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	10 50	Seno, 100 kilo	2 23
Maslo, kgr.	75	Slama,	2 23
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen	60	„ mehka, 4	4 15

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
5. okt.	7. zjutraj	736.5 mm.	8.2° C	sl. svz.	d. jas.	7-10 mm.
	2. popol.	735.6 mm.	17.8° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	735.1 mm.	13.6° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
6. okt.	7. zjutraj	735.1 mm.	11.8° C	sl. zah.	obl.	20-30 mm.
	2. popol.	735.5 mm.	14.2° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	734.7 mm.	13.6° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 13.2° in 13.2°, za 0.2° in 0.3°
nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.75	gld. 83.95
Srebrna renta	84.85	84.80
Zlata renta	110.45	110.50
5% marčna renta	99.55	99.75
Akcije narodne banke	923.—	922.—
Kreditne akcije	306.50	306.75
London	119.90	119.65
Srebro	—	—
Napol.	9.48 1/2	9.47
C. kr. cekini	5.68	5.67
Nemške marke	58.45	58.37 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	132 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	100	10
Ogerska papirna renta 5%	95	15
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	100 gld.	122
Dunava reg. srečke 5%	120	10
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	181
Kreditne srečke	10	140
Rudolfove srečke	120	140
Akcije anglo-avstr. ba.ike	170 gld. a. v.	—
Tramway-društ. velj	—	—

Zgubil sem

v Ljubljani (najbrže na Dunaj-
ski cesti) **zabilježnoloo** (Notiz-
buch) „**Wiener landwirth-
schaftlicher Kalender** pro
1889“. Knjižica gotovo nema za nobenega, razen mene,
vrednosti in prosim poštenega najditelja, naj jo proti pri-
merni nagradi odda v upravištvu „Slov. Naroda“. (824)

Izjava.

Podpisani izjavljam, da nemam no-
benega povoda očitati g. **Francetu**
Kolbetu, c. kr. poštarju na **Vačah**,
da on svoje poštne službe ne bi redno
opravljaj.

V Litiji, dne 25. septembra 1889.

(825)

J. Pečnik.

Izurjen dacar

vsprejme se v službo.

Prošnje do 15. t. m.

V Kamniku, dne 6 oktobra 1889.

(827—1)

Fischer s. r.

Občinski tajniki

in druge inteligentne osebe,

ki pridejo z občinstvom mnogo v dotiko, naj po-
vprašajo gledé jako znatnega postranskega za-
služka, kateri se vedno večša in traja več let, pod:
„**G. A. G. 1.867**“ poste restante Gradec. (806—2)

Dražba.

Dne 14. in 15. oktobra t. l. se bode po dražbi
in eventuelno tudi pod cenilno vrednostjo prodalo
v konkursno maso Hofbauer-jeve furnirske tovarne
poleg Tržica spadajoča

sočna oprava

(salonska garnitura, postelje, omare itd.) in leseno
blago, hrastovi bruni, deske, odpadki puškinega
oblesja, frizi, parketne table itd. (822—1)

Služba opravnika

(šafferja, vavpta)

z nastopom **1. novembra t. l.** odda se na de-
želni **vinarski, sadjarski in poljedelski**
šoli na Grmu pri Novem Mestu. Službina
znaša na leto 360 gld. v denarji. Prosto je stano-
vanje, prosta kurjava in svečava. S službo spojen
je tudi užitek deputatnega vrta. Službe zmožni po-
šljejo naj svoje prošnje podpisane vodstvu do
20. oktobra t. l.

Vodstvo deželne vinarske, sadjarske in poljedelske
šole na Grmu pri Novem Mestu,

dne 29. septembra 1889. (799—3)

500 mark v zlatu.

de **Grolloh-ova obrazna orème** (Crème Grolloh)
ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogre,
ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladins-
ko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena
60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima **J. Grolloh** v
Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo
Ed. Mahr, parfumer. (818—1)

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1890.

Uredil, izdal in založil **Dragotin Hribar.**

Dobiva se v „**Narodni Tiskarni**“ in v **bukvarnah J. Glontini-
jevi in M. Gerber-jevi v Ljubljani.** Naroča se pa lahko v vseh
bukvarnah.

== Cena 45 kr., po pošti 50 kr. ==

Vsebina: Popolen kalendar, koledar, kateremu so pridejana tudi slo-
vanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše.
Sedanjí vladarji evropski. Vojvodina Kranjsko: Vsi deželni zastopi,
deželni odborniki, deželni poslanci, mestni odborniki, načelniki uradov,
c. kr. notari, advokati itd. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik.
Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del:
Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. V noči Rusalk. Ogled po
svetu: Dogodki v Srbiji. Razstava v Parizu. Boulanger. Orientalska
železnica itd. Smešnice. — Naznanila.

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Dragotin Hribar.**

C. kr. **priv.**

kneza Auerperga železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje

(217—59)

komerčnega litega blaga, peči v velikej izbi, **ognjišč** in **ognjiščnih delov**,
kotlov v vsakoršnji obliki in velikosti itd. itd., **litega blaga za stavbe**: stebrov,
oprijemalcev, svetilničnih stebrov priprostih in olepšanih, palic za okrižja, celih držališč,
polževih stopnic, strešnih oken itd., **cevi** za stranišča, plino- in vodovode, celih vodo-
vodnih naprav, vodnjakovih cevi, sesalk itd., **rudniških priprav**: stop in mečkal,
pripravljalnih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., **fužin-
skih naprav**: valjarjev v pesek litih, trdilnih valjarjev litih v surovo železne oblikov-
nike, peresnih kladiv, klešč, škropcev, itd., **strojnih delov** surovo litih in zlikanih,
parnih strojev do 50 konjskih sil, **rastlinjakov in pavičijonov** iz litega in ko-
vanega železa, **mlinskih priprav**, **papirničnih priprav**, **ovnov** za vodne tabve,
reservarov v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, **turbin** po Girardovej in
Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, **transmisijskih priprav**: vratil, plošč
za jermena, celnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskimi in
visečih steljk, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., **strojev vodostolpnice**,
odvajajočih vododržnih strojev, **vodnih koles** iz litega in kovanega železa,
žagnih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih
Tavoletti in žag z jarmom, **stiskalnice**: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom
in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., **železa v palicah** in osti iz kovanega pretopljenega
železa.

Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

Lastnina in tisk „**Narodne Tiskarne**“.